

عنوان مقاله:

اثر بخشی زوج درمانی رفتاری تلفیقی و زوج درمانی گاتمن بر کیفیت روابط زناشویی و صمیمیت زناشویی

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 19، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

داود جلالوند - گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد بروجرد

کوروش گودرزی - گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد بروجرد

جواد کریمی - گروه روانشناسی، دانشگاه ملایر

ابوالقاسم یعقوبی - گروه روانشناسی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین اثربخشی زوج درمانی رفتاری تلفیقی و زوج درمانی گاتمن بر کیفیت روابط زناشویی و صمیمیت زناشویی زوجین متعارض بود. در این پژوهش، از طرح آزمایشی تک موردی، از نوع خط پایه چندگانه ناهم زمان استفاده شد. جامعه آماری شامل زوج های مراجع کننده به مرکز مشاوره شمیم در سال ۱۳۹۹ بود. نمونه شامل شش زوج بودند که با روش نمونه گیری غیرتصادفی در دسترس انتخاب شدند و با توجه به نتایج پرسش نامه کیفیت روابط زناشویی (فلچر و همکاران، ۲۰۰۰)، جزء زوج های متعارض قرار گرفتند. آن ها به صورت تصادفی در دو گروه دسته بندی شدند. مشارکت کنندگان به پرسش نامه های صمیمیت زناشویی (السون، ۱۹۸۱) و کیفیت روابط زناشویی در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری پاسخ دادند. سپس، با استفاده از پروتکل های درمانی گاتمن (گاتمن، ۱۳۹۷) و رفتاری تلفیقی (پورسردار، ۱۳۹۸)، در دو تا چهار مرحله خط پایه، مداخله ۱۴ و ۱۶ جلسه ای و پیگیری دوماهه اجرا گردید. داده ها به روش ترسیم دیداری، شاخص تغییر پایا و درصد بهبودی تجزیه و تحلیل گردید. یافته ها نشان داد اثربخشی روش گاتمن در مقایسه با روش رفتاری تلفیقی، از نظر اندازه تغییر، کلیت و ثبات، فراگیری و پایداری بیشتری داشته و تراز بهبودی زوج های متعارض در گروه گاتمن و رفتاری تلفیقی در مراحل پس از درمان و پیگیری، در متغیرهای کیفیت رابطه زناشویی به ترتیب ۵۳/۴۹ و ۶۸/۴۳ و در صمیمیت زناشویی ۶۵/۳۹ و ۵۶/۳۸ بوده است.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی رفتاری تلفیقی، صمیمیت زناشویی، کیفیت روابط زناشویی، گاتمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1685553>

